

Bergenske Blade.

1te Marg.

Fredagen d. 7de Januar 1848.

N° 2.

Dette Blad, der udgaaer to Gange ugentlig, koster for indenbys Abonnenter 1½ Spb., for Udenbys, med Tillæg af Post-Porto, 1 Spb. 90 f. halvårlig, og kan requireres i Fr. D. Beyers Boghandling i Bergen, hvor Bidrag, der ønskes optagne i Bladet, bedes indleverede. Udenbys Requisitioner stee til nærmeste Postcontoir.

Bergen 1847.

I.

Kirkelige Tilstande.

(Fortsat.)

Medens vi derfor i Virkeligheden trostlig kunne betragte disse himmelformende Theorier som en snart forbigaaende svag Nyttelse, foraarsaget ved formastelig Menneſkehaand i den uudtommelige og himmelklare Kilde, der i Evangeliet opvælder til et evigt Liv, — have vi dog stillet dem i Spidsen for nærværende Betragtninger, for at vore kristelige Menigheder kunde gjøres bevidste med, at den kristelige Kirke ikke nyder den Fred og Tryghed, som maaskee Mange mene, den befinder sig i. Thi at saadanne aabenbare Angreb kunne stee paa Helligdommen, forudsætter en større eller mindre Rørelse af modsatte Elementer og saa indenfor Nutidens evangeliske Kirke, hvilke i det de træde ligeover for hinanden og søge at betvinge hinanden indbyrdes, eller at udjævne deres Differencer, nok kunne give den aldeles udenfor Staaende baade Stof og Anledning til at forsøge sine Kræfter med den guddommelige Bygning. Men da vor Landskirke aldeles ikke er en Kirke for sig selv, men et Lem af den samme evangelisk-protestantiske Kirke, der omslutter næsten alle Nordens Folk, og som fordrer alle sine Lemmers Kærsted, for at de tilsammentagne kunne udgjøre et sundt, organisk Legeme, der kan være den hellig Nands værdige Bolig, saa er det vel ikke uforuødent, om vi ogsaa fra vort fjernere Standpunkt iagttage de Tidens Tegn, der vise sig andesteds, og som i saa høj Grad angaae os selv, for at vi dernæst kunne kaste Blikket ind i vor egen Kirkes Tilstand, og overveie, saavidt vi formaae, om ogsaa Alting er der, som det efter sin Idee og Hensigt burde være.

Thi blandt de mangfoldige Ting, som man her i Livet meget sjelden stiller ret for sin Betragtning, alene af den Grund at man mener stedse at have dem for sig, eller at befinde sig midt deri, hører unægtelig for Mange den Gjenstand, der burde have den første Plads i deres Erkendelse, nemlig deres Forhold til og i den kristelige Kirke i dens Heelhed, som netop i Totalsummen af alle sine Bekjendere har sit Udtryk og sin Bevidsthed. Men om end Nogle af vore Læsere med Interesse have betragtet Udviklingen af de nærværende kirkelige Tilstande i Tydskland, — fornemmelig i Preussen, — have maaskee de Færreste overført Ideen, der gaaer igjennem de der stedfindende Bevægelser paa vore egne Tilstande.

Om vi imidlertid indrømme, at Trangen til Reform med ulige stærkere Nødvendighed paa kræves under en Tilstand, hvis indre Sønderrevethed træder for Alles Dine ved den aabenbare

Fremtrædelse af en saa monstros Afværgning af Tidsaanden, som den i forrige No. berørte, end i vort, i saa Henseende rolige, Kirkelig, — om vi ligeledes, maaskee ikke til vor Roes, maae bevidste, at heller ikke indenfor Videnskabens Enemærker har nogen af de betydeligere Hovedretninger i Evangeliets Opfattelse og Behandling, som allerede længe have gjort sig gjældende paa Tydsklands Universiteter, og derfra allerede mere eller mindre ere gaaede over i Folket selv, hos os været repræsenteret i nogen bemærkelig Grad, — saa mene vi, at dette mindre har sin Grund i en saa aldeles befæstet og paa sin religiøse Bevidsthed sikker Menighedstro, der i sin bevidste Eenhed har et kraftigt Værn mod alle Anfægtelser, end netop i den ubevidste Tryghed, der for Jagttageren bebuder en stormende Oprøkkelse. Men hvis saa er, da var det fornødt, foreløbig at agte paa hvad der opgaaer paa den fremmede Horizont; vi kunde deraf drage Mærker for hvad der kunde vise sig paa vor egen.

Sande Reformere have i Menneſkehedens Historie en langsom Fødsel, — og endnu aldrig har nogen Reform vundet Bestandighed og Sandhed, førend den var modnet ved den langsomme, men sikke Veie igjennem Folkets egen Bevidsthed; — men ogsaa da fødes den sjelden uden Kamp. For en saadan Tilstand er indtraadt, maae fremsyne de Mænd, som Hufs og Savonarola, med deres Blod væde den første Agerfur, som de brod i det store Bildnis, hvorfra Menneſkehedens Frihed og Forædling skal fremstjyde.

Men man maatte meget misfjende den nuværende Tids religiøse Bevægelser, om man ikke i dem sporede en mærkelig Udvikling af de samme Grundsætninger, som for tre Aarhundreder siden, udgaaende fra Wittenberg, saa mægtigt gjenemtrængte Nationerne. Det er just denne levende og kraftige Tilværelse af Reformationens egen Villie, som efter en lang Slappelse paaany med stedse dybere følt Inderlighed udtaler sig og stræber mod Gjennemførelse i Kirke og Stat. At disse Grundsætninger nødvendig igjen vække Strid og heftig Modstand, kan ikke undre Nogen, naar han betænker, at reformatorkiske Bevægelser maae, naar de skulle have Sandhed, bære den Tidens Præg, hvoraf de fremgaae, og om de end i Væsen og Retning ere i fuldkommen Overensstemmelse med det Bestaaendes eget indre Væsen, vil det dog aldrig mangle paa dem, som i eensidig Haardnakenhed netop holde fast paa det gamle Klædebon, den gamle Form, som de tage for Væsenet selv, og de bestride saaledes selv den Sandhed, som de paa staae at forsøgte. Saaledes var Protestantismens Vilkaar i dens første Optraeden imod Katholicismen, og saaledes gjentager det sig ogsaa nu, at netop de, der benævne sig Gammel-Lutheranere, ere de ivrigste til at bekjempe enhver ny Bevægelse henimod det samme Maal, som foresvævede

Luthers kraftige Aand, og det Samme vil vel gjentage sig, saalænge Verden staaer. Naar derfor den Udviklingsform, hvorunder de samme Grundsætninger nu fremtræde til Liv, nødvendig maa være betinget og modificeret ved tre Aarhundreders fremadskredne og derfor i saa mange Henseender forandrede intellektuelle Tilstand, — naar f. Ex. blot en af Sprogets Udvikling og Forædling med Nødvendighed paa krævet tilsvarende Forandring af det kirkelige Rituals Form foreslaaes, eller en af Videnskabens Fremmskridt fremgaaende, om end nok saa ringe Forandring deri af enkelte, den christelige Troes Væsen uvedkommende, ja endog modstridende Sætninger, f. Ex. forud angaaende Djævelsbefværgelsen ved nyfødte Børns Daab, — saa vil dette ikke afholde den tænkende Christen fra at indsee, at den guddommelige og evige Sandhed bliver ukrænket, om den fremtræder i et andet Klædebon, end det, der tilfredsstillede de forgangne Slægter, medens den lidenskabeligt Dømmende og Eensidige løfter Ramasfrig herover. Men nu er det en af Reformationens egen Aand og Retning fremgaaende Sandhed, at den christelige Tro, naar den ret har fattet sin Gjenstand, aldrig kan hvile i dennes stedse klarere og fuldstændigere Tilsegnelse. Biskop er det saa, at den, som eengang har drukket af Livets Rildvæld, han tørster aldrig mere — efter nogen jordisk Drik, — men derfor er det ikke givet, at han ikke med stedse fornyet Inderlighed maa og vil søge tilbage til den samme guddommelige Rilde; — thi Psyken, hvis Vinger ere løste ved Evangeliets frigjørende Aand, som af denne Aand er ført hen til Tærskelen af det evige Liv, og for hvis undrende og tilbedende Blik dets uahnedede Herlighed afløser sig i sin himmelske Klarhed, kan ikke standse ved Tærskelen, — den mægtige og ustandselige Længsel griber dens hele i Gud gjensfødte Væsen til heelt og fuldstændigt at leve og være og røres i det uudtømmelige Solvæld, som strømmer den imøde fra Kjærlighedens uendelige Dphav.

Saaledes veed den, i hvis Sjæl Troens himmelske Magt har sænket sig, at Evangeliet aabner ham det evige Liv, og at dette Liv er det eneste sande Element, hvori hans frigjorte Aand kan forklæres og vinde Sandhed og Salighed; han veed, at den Tro, der fandt sit Liv og sin Sandhed i Christendommen, er intet mindre end den evige Sandheds Aabenbaring, sænket i ham ved Kjærlig-

Grev Mortiers Proces.

Da vort Blads Plan ikke leevner os stor Plads til Meddelelse af udenlandske Efterretninger, tillade vi os at benytte Feuilletonen, for efter „Berlingske Tidende“ at gjøre vore Læsere bekendte med Detaillerne af en sørgelig interessant Proces, der for tiden i Paris verserer ved Seine-departementets Civiltribunal.

Allerede i Begyndelsen af November Maaned f. A. berettede Aviserne, at Grev Mortier, Frankrigs Gesandt ved Hoffet i Turin, som paa den Tid opholdt sig i Paris, var bleven sindssvag og at Man havde seet sig nødsaget til at indespærre ham i et Galehospital. Den 7de November indsluttede han sig nemlig i et Værelse i sin Bolig i Hotel Chatam med to af sine Børn, efterat han havde tilkjendegivet sin Kone og en af sine Venner i et Brev til hver af dem, at han saa Dieblikke senere vilde have oppørt at leve. Underrettet om denne frygtelige Beslutning, iler Politipræsecten til Hotel Chatam, hvorhen ogsaa Pairskamrets Kantsler begav sig, da Mortier er Medlem af Pairskamret. Denne besøgte sig virkelig med sine Børn i det betegnede Værelse, hvor han havde barrikaderet Indgangen stærkt. Med en aaben Barbeerkniv i Haanden truede han sine Børn, idet han svingede Kniven over deres Hoveder, under frygtelige Forbandelser med at skjære Halsen over paa dem og paa sig selv. Stillingen var forsvulmet; man visste ikke hvortil man skulde bestemme sig. Man tiltalte ham venligt, men den Rasende svarede med Eder og Forbandelser. Sin Een holdt han derhos boiet over Knæet, og sagde til ham, at han maatte dø. Den ulykkelige Dreng, 11 Aar gammel, raabte med klagen Stemme, at han ikke vilde døe, og søgte med Hænder og Fødder

hedens egen Udstrømning fraoven, — men han veed ogsaa, at netop fordi denne Sandhed er uudtømmelig og dette Liv er uendeligt, kan heller ikke den christelige Religions hele uudgrundelige Indhold indsnøres i et System eller udtømmes i en Dogmatisk Paragrapher; — han veed at ingen mennekelig Tunge formaaer at udtale Aandens Sprog, om det end uden Ord kan fattes af Aand; — men heraf følger ogsaa, at han aldrig kan standse i sin egen Tilsegnelse af Frigjørelsens og Sandhedens Evangelium, at han igunden aldrig herneben vinder et Standpunkt, hvorfra han kan sige: „Nu er jeg færdig med Christendommen, nu har jeg udtalt dens hele Indhold for mig“, — og det ligger i Christendommens Væsen, at har jeg udtalt og forstaaet dens Sætninger, da ere de min evige og ufortæbelige Besiddelse. — Saaledes gaaer han stedse ud over sig selv, og Trinene, der ere tilbage for hans gjensfødte Væsen til den Helliggjørelse, der er hans Troes Indhold og Ledestjerne, ere uendelige og utællelige for Støvets Søn. — Ligesaalidt som den Enkelte kan standse i Erkjendelsen og Tilsegnelsen af Naadens Midler, ligesaalidt kunne Slægterne det; følgelig kan det ikke tænkes, at nogen Generation skulde kunne blive staaende ved en Foregaaendes indvundne Resultater, — og mene sig selv at være ganske færdig med den Op-gave, som Christendommen paalægger den, naar den standser paa det af en anden Tidsalder opnaaede Standpunkt, og i Gæt og Alt erklærer sig enig med denne. Dette er en Stagnation af de Kræfter, hvormed Aanden, der udgaaer fra Faderen og fører til Sønne, evig vil virke igjennem Christi Kirke, som sit Organ.

I Reformationens Aand ligger ogsaa uden Tvivl den Sætning, som synes at udgjøre den nuværende religiøse Retnings Livs-Princip, at naar den udvortes opstillede Autoritet isandhed er bleven en Autoritet, d. e. naar den ikke blot udvortes er fremstillet og erklæret for en bindende Myndighed, men i Aand og Sandhed har gennemtrængt den levende Bevidsthed, som den uimodsigelige, guddommelige og evige Myndighed, som den Troende med sin Sjæls hele Frihed underkaster sig, fordi den nu ligesaa meget er Udtrykket af Guds uforanderlige Villie, som af hans egen frigjorte Aands sande Fordring, (og dette tilhører vel den christelige Troes Væsen, idet det stedse gjælder, at vi kunne sige som de samaritaniske Mænd til Kvinden: „Vi troe nu ikke læn-

at arbejde sig løs fra det farlige Fangenskab. Da vendte den Afstindige sig mod sin Datter, et Barn paa 8 Aar, og spurgte hende, om hun vilde følge ham og døe med ham. Den stakkels Lille svarede med neppe hørlig Stemme, at hun vel vilde døe med sin Fader, og det syntes virkelig, som om hun la-vede sig til at dræbe hende. Man kan tænke sig, at alle de Personer, som ventede udenfor Døren og horte Ordene, gyste af Skæk. Og dog maatte de være stille; en Lyd, et Ord, en Bevægelse kunde bringe den Rasende fra Beslutning til Daab. Denne Scene varede i tre Timer. Madame Mortier, de to Børns Moder, som tilligemed Kantsleren Pasquier og Præsecten Delesfert ventede ved Døren og var Vidne til denne Rabselscene, var mere død end levende. Endelig lykkedes det Kantsleren og Præsecten, da de saae, at ethvert Forsøg paa med det Gode at bringe den Afstindige fra sit blodige Forsæt og til at aabne Døren var frugtesløst, paa en Omvej gjennem en hemmelig Sidebor at trænge sig ind i Værelset. Deres første Bærf var at redde Børnene og gjengive dem til den forsvulmede Moder. Men Greven selv holdt sig i en Afstand, svingede Barbeerkniven med Føfthed om sig og truede med, ved den mindste Rørmelse, at ville skjære Halsen over paa sig. Denne Scene varede igjen omtrent tre Dvarteer. Da nu hans Opbrusning lagde sig noget, og han begyndte bittert at beklage sig over Seglbevareren og Krænkelsen af sin Huusfred, bragte man ham ved Forestillinger derhen, at han skrev til hien, der da strax bad ham til sig, hvorpaa Greven endelig forlod Værelset og stak Barbeerkniven til sig. Nu bemægtigede man sig hans Person og bragte ham i et maison de santé. Umiddelbart derefter indgav hans Gemalinde Andragende om, at Greven maatte blive gjort umyndig, hvilket Andragende hun imidlertid senere frafaldt, men forlangte nu Skils-

ger for Din Tales Skyld, thi vi have selv hørt og vide, at den er sandeligen den Verdens Frelser") — da har ogsaa den hel- lig And tilhviſtet ham det guddommelige Rosen, der aabner Ad- gangen til dens eget Rige; — og han forstaaer at tyde dens eget Sprog i Skrift og Symbol, ja hvad mere er, han bliver selv dets Loff for sig og Andre; men netop fordi det saaledes fremgaaer af hans, af Guds And belivede Eiendommelighed, træder det frit og ham eiendommeligt fra hans Læbe, uafhæn- gigt af den tilvante Form eller Formel. Iffun dette holde vi bestandig fast ved, at Anden er een og Herren er een, og Et maa derfor Principet være for enhver Troendes sande Tilguelſe af denne samme Herre. Et maa Troens Indhold være for Eviigheden, — medens det netop af den oven anførte Grund maa og vil udtale sig i de forskjellige Tidsalder, som hos hver Enkelt, overeensstemmende med Tidsalderens, som den Enkeltes, hele eiendommelige aandelige Udvikling, altsaa alene i sin Form forskjelligt efter disses større eller mindre Tilnærmelse mod det samme, for Støvet uopnaaede Ideal, som er og skal være Maa- let for den hele Menneskeheds Stræben.

(Fortsættes.)

Dag

Nl. 11 afholdes Auction paa Børsen over Handelsstuen No. 3 i Cenhjør- ningsgaarden.

Nl. 11½ afholdes Auction paa Børsen over 25 Pd. Bladtobak.

Søndagen den 9de Januar

Nl. 5 opføres paa Theatret til Benefice for Dr. Sorensen: „Mester Smith“, eller: „Aristokrater ere vi Alle.“

Mandagen den 10de Januar

Nl. 9 og følgende Dag afholdes Auction hos Ole Svendsen i Huset No. 43 i 13de Node paa Martseveien over Varer og Effecter.

Nl. 2 og følgende Dage afholdes Auction hos J. Lorbe i Huset No. 32 i 21de Node i Hollændergaden over Varer og Effecter.

Nl. 5½ og følgende 3 Dage afholdes Auction hos D. Bødtker i Huset No. 32 i 13de Node paa Martseveien over Varer og Effecter.

Bergen, den 6te Januar 1848.

I Tirsdags blev Bagertarten sat for indeværende Dvartal. Overeensstemmende med Mæglernes Opgave ansattes Middelsprisen paa Hvede til 5 Spd. 84 ¢. og paa Rug til 3 Spd. 88½ ¢. pr. Tønde. Vægten paa Hvedebrød for 1 ¢. bestemtes derefter til 4 Løb 3 Dvintin 2 Orken, paa grovt Rugbrød for 2 ¢. til 24 Løb 1

misse fra Børd og Seng. Efterat Grev Mortier var bleven forhort forinden Sagens Incamination, foretoges denne den 10de f. M. for Seinedeparte- mentets Civiltribunal. Den offentlige Nysgjerrighed var pirret i høieste Grad, hvorfor en stor Mængde Tilskuere havde indfundet sig. Allerede førend For- handlingerne begyndte under Hr. Debelleymes Præsidium, talte man om, at Sagen fremstillede sig i et ganske nyt Lys, at der var kommet betænkkelige og gaadefulde Omstændigheder for Dagen, og at Sagen kun vilde danne nok et Tillæg til de bergytede Processer, sorgelig Ihuommelse, der for saa Maa- neder siden fængslede hele Frankrigs, ja Europas Opmærksomhed. Som Grev Mortiers Forsvarer mødte Hr. Baroche, og som Grevinde Mortiers Advocat Hr. Chair d'Est-Ange, saa at to af de berømteste franske Sagsførere stode ligeover for hinanden.

Præsident Barbou refererede først Kjendsgjerningerne; Grevinde Mortier havde indgivet Ansøgning om Sammentaldelse af et Familieraad, der skulde afgjøre, om der var Grund til at erklære Grev Mortier umyndig eller ikke. I Ansøgningen hed det, at Greven var geraadet i en farlig Afyndigheds- tilstand, der havde gjort det nødvendigt, at Storsæglbevareren og Politipræ- fecten vare stredne ind, og foranlediget, at Greven var bleven sat i et Ga- lehospital. Begivenheden i Hotel Chatam den 7de November var nærmere udbiſket. Paa Grund af denne Ansøgning var Familieraadet traadt sammen, og bestod af Hertugen af Treviso og Dhr. Freguet-Despreaux og Lacourte paa fædrene, og af Baronesse Mortier som Moder og Dhr. Henri Mortier og Lebailly d'Enghefen paa modrene Side. Familieraadet afgav den Be- tænkning, at Grev Mortier ikke befandt og aldrig havde befundet sig i nogen habituel Tilstand af Fjøllethed, Vanvid eller Raseri, hvorfor det eenstemmigt

Orken, og paa fiint Rugbrød for 4 ¢. til 24 Løb 2 Dvintin 3 Orken: — Et Skillings-Hvedebrød vil saaledes komme til at veie 2½ Dvintin, et Firekillings-Suurbrød c. 1 Løb og et Toloskillings- Grovtbrød 12 Løb mere, end i forrige Dvartal. Fra Bagerlaugets OIdermannskab var til Tactcorporationen indkommen en Forestilling, hvori der klages over det Tab, der er bleven Bagerne paaført ber- ved, at den knappe Taxt, som, efter de midlertidig vedtagne Principer, sættes, ikke tillader dem at give nogensomhelst Kjøber Dvgjeld, hvoraf igjen følger, at deres Affætning til Landdistricterne betydelig formindskes, idet Landhandlere og Bønder søge til de flere i den se- nere Tid rundt omkring Byen oprettede Bagerier, hvor den sædvan- lige Dvgjeld fremdeles gives. Lauget foreslaaer derfor, at der frem- tidig, efterat Tarten er udregnet, rabatteres 10 Procent, imod at Bagermesterne skulde være forpligtede til at give enhver Kjøber lige- saamange Procent i Dvgjeld, hvilket Forslags Afgjørelse blev udsat, indtil der har været givet den angaaende Bagertartens Regulering nedsatte Committee Anledning til derover at fremkomme med Betæn- ning. Forøvrigt maa det bemærkes, at de Principer, hvorefter Tar- ten nu udregnes, stotte sig til Bagerens egne Dvgaver og til et af 3de blandt Laugets Mestere i Forening med 3de af Tactcorporationens Medlemmer eenstemmig afgivet Forslag.

— For indeværende Aar ere her i Staden 89 Personer beret- tige til Afhændelse af Brændeviin i mindre Partier end 40 Potter og have hver en Afgift at erlægge af 157 Spd. 36¾ ¢. eller til- sammen 14,000 Spd. Blandt disse ere der 34, som tillige have Ret til at afhænde Brændeviin til Fortøring paa Stedet (Skænken). I forrige Aar gaves der af sidstnævnte Slags kun 28, saaat des- værre Skænkestedernes Antal er tiltaget, hvorimod samtlige Beretti- gede ifjor udgjorde 95. Da Skatten imidlertid dengang var 18,000 Spd., faldt der paa hver Enkelt en Afgift af 189 Spd. 56 ¢; — 10 af disse have nu frasagt sig deres Ret til Brændeviinsalg.

— Ved det den 3die d. M. paa Raadstuen foretagne Valg af Handelsexaminatorer for 1848 valgtes Dhr. Consul F. L. Konow, Consul M. Krohn og Generalconsul Storfjohann.

— Ved fgl. Resolution af 22de f. M. er det bestemt, at for- saavidt de fornødne Midler dertil erholdes, 3de Indseilingsfyre skulde opføres, nemlig et paa Hamlingen ved Frederikshald, et paa Stang- ffæret ved Frederikstad, og et paa Fuglenæsset ved Hammerfest.

antog, at da Grev Mortier ikke befandt sig i nogen sundtforvirret Tilstand, kunde der ikke være Anledning til at erklære ham umyndig. Men den i Fa- milieraadet præsiderende Fredsdommer havde været af en modsat Mening, og paa Grund af det den 7de November foresaldne Optrin, det af Greven samme Dag skrevne Brev, og den af Forvaltningen foretagne Undersøgelse, udtalt sig for Umyndighedserklæringen. Derefter omtalte Præsident Barbou endvi- dere det Forhør, som Grev Mortier var bleven underkastet, hvorpaa Hr. De- belleyme gav Hr. Baroche Ordet. Ifølge den Maade, yttede denne, hvor- paa Bladene havde fortalt Optrinnet i Hotel Chatam, havde Enhver maattet troe paa Grev Mortiers Vanvid, og Intet havde derfor været naturliger, end at Forvaltningen havde ladet ham bringe i et Galehospital og at der derefter var indkommet et Andragende om at faae ham erklæret umyndig, Han (Hr. Baroche) havde selv været af denne Mening og havde endog, da Hr. Chair d'Est-Ange meddeelte ham, at Grev Mortier onskede at tale med ham, yttret, at Umyndighedserklæringen var uundgaaelig og det til Hr. Mor- tiers egen Fordeel. Paa Forlangende af Grevens Elægtninge og navnlig af hans Broder havde han derpaa besøgt Greven i Galehospitalet og fundet ham fuldkommen rolig, ved sin Fornuft og koldt Blod. Grev Mortier havde forklaret ham hele Begivenheden i Hotel Chatam paa en Maade, som En- hver — saaledes som ogsaa en af Legebetænkningerne udtrykte sig — maatte finde at være meget kunstigt udtænkt. Derpaa havde Familieraadet da taget den ovennævnte Beslutning.

(Forts.)

— Ifølge Rapport fra Hs. Majestæts Charge d'Affaires i Constantinopel af 27de November var i de 5 sidste Dage Aftagen i Choleraanfaldene i bemeldte By bemærket. Forøvrigt havde Sundhedscollegiet givet Slip paa de strenge Quarantaine-Forholdsregler, og herefter skulde kun de Fartøier være underkastede Quarantaine, som paa Dverreisen til nogen af Keiserdommets Havne enten har, eller har havt Syge ombord.

— Toldintraderne ved de norske Toldsteder, med Undtagelse af de i Nordland og Finmarken beliggende, have i November Maaned 1847 udgjort: Udforselstold: af Trælast 2624 Spd. 52 f., af andre Varer, 734 Spd. 42 f., Indforselstold 75,100 Spd. 91 f., Dplæggelsesafgift 155 Spd. 65 f. Skibsafgifter: Lastpenge 5172 Spd. 22 f., Fyrpenge 2250 Spd. 30 f., forskillige andre Indtægter 44 Spd. 109½ f., tilsammen 87,091 Spd. 51½ f. I November 1846 udgjorde de 74,545 Spd. 107½ f. (Mtbl.)

Indenlandske Postetterretninger.

I **Stavanger** har Communalbestyrelsen eenstemmig besluttet et Tvangsarbejdshuus sat i Virksomhed. Forstanderen skal lønnes med 200 Spd. aarlig, foruden fri Bolig, Brænde og Lys.

Ifølge „Postbudet“ hedder det fra **Cegsøth** under 18. Dec., at „Veiret har været saa mildt, at Græsset paa lune og fede Steder er begyndt at spire, Paastelilien (*Narcissus pseudo*) titter allerede frem af Jorden, Trærnes Knopper udvide sig og Vedbendebuxten (*Chedera helix*) har skudt Blade, der ere mere end en Tomme lange; paa et Syrenetræ (*Syringa vulgaris*), der staaer i Ly og i feed Jord, viser sig endog 2 friske grønne Stub, halvanden Tomme lange, med smaa grønne Blade, fremkomne i Høst. — I Østenvig fattedes igaarafes et Silbelaas paa 100 Edr.“

At „Nordlyset“ erfares, at Man nu har besluttet, at faae istand en privat Dampskibsfart paa Trondhjemsfjorden. Interessentfabet, som den 20de f. M. afholdt Generalforsamling paa Levanger, bestemte, at Dampskibet, som snarest muligt bliver at anskaffe, skulde have omtrent 80 Hestes Kraft, og stillede i den Hensigt 18000 Spd. til Directionens Disposition.

At Tromsø-Lidende erfares, at det i Tromsø og Hammerfest oprettede Interessentfabet for Havbroffiseriet nu er hævet og dets Eiendele realiserede, da ingen Fordeel indvandt. Hans Majestæt Kong Carl Johan havde ladet sig tegne for 20 Actier heri, til Beløb 400 Spd., hvoraf nu efter Realisationen erholdtes noget over 200 Spd. for Actierne i Hammerfest, og noget over 100 Spd. for dem i Tromsø. Forstævnte Sum har Hans Maj. Kongen skænket til et Fond for Grundlæggelsen af en Sparebank i Hammerfest, og sidstnævnte som Bidrag til Forsættelsen af det paabegyndte Veianlæg rundt Tromsø.

Udenlandske Postetterretninger.

Fra den **svenske** Rigsdag synes intet Nyt af Betydning; den Kongelige Skrivelse med Repræsentations-Committeens Betænkning er i Præste-, Borger- og Bøndestanden lagt ad acta, da man fandt, at Sagen, i dens nuhavende Skikkelse, ikke overensstemmende med de grundlovmæssige Former kunde tilstilles Constitutionsutskottet. I Borgerstanden udtalte Grosserer Schartau sig meget skarpt i denne Anledning. I Borgerstanden er fremkommet Motion om „Jødernes Emancipation.“

I **Danmark** ender Man Aaret, som Man begyndte og fortsatte det, — med Forfølgninger mod Pressen.

Det **engelske** Parlament vil blive ajourneret til 3die Febr.; Premierministeren har erklæret, at Suspensionen af Kornloven og Navigationsacten ikke vil blive fornyet, og ville saaledes disse Love igjen træde i Kraft fra 1ste Marts. — Den første Tvangsbill er nu læst 3die Gang ogsaa i Overhuset. Lord Russell har i Underhuset gjort Forslag om Jødernes fuldkomne Emancipation, hvilket er antaget med 253 mod 186 Stemmer. Billens første Læsning skulde foregaae d. 20de f. M. og den anden d. 7de Febr. — La Grippe raser i London.

I **Frankrig** vækker den Mortierste Proces megen Opmærksomhed; vi henviser i saa Henseende til vor Feuilleton-Artikel. — Forøvrigt vil Man i Paris vide, at Kammeret skulde forelægges nye Love angaaende Brevposten, Forandring i Valgloven, samt Rebsæt-

telse i Saltfatten. — Efterretningerne om Abd-el-Kaders midlige Stilling synes at stadfæste sig. Drettelsen af et Bankcontoer i Algier er af Regjeringen bevilget.

Fra **Spanien** synes Efterretninger om, at Espartero ventes til Madrid.

I **Bayern** er ved en Kongl. Forordning af 16de f. M. Censuren hævet fra 1ste Januar 1848, forsaavidt angaaer Artikler over Landets indvortes Anliggender, hvorimod den vedbliver med Hensyn til Gjenstande, vedkommende den udenlandske Politik, Artikler, hvori en gjældende Criminallov overtrædes, og Angreb paa Privatpersoners Ære.

Fra **Hessen** berettes, at paa Stænderforsamlingens Convo-lentsadresse til Churfyrsten, har denne i sit Svar ladet sig forstaae med, at ville forelægge Stænderforsamlingen paa forfatningsmæssig Bei Proposition til en Forandring i Forfatningen, hvilken paabydes i det churhesiske Huses Bels, Landets og Forfatningens Interesse; — men i Kammeret diskuteres ogsaa nu Civillisten, til hvilken Churfyrsten forlanger 80000 Rt. mere, end den afbøde Churfyrste havde, ligesom han ogsaa skal have taget sig til Indtægt 45000 Rt., der udgjør Overskuddet af de rothenburgske Domainer, der ere Staten hjemfaldne.

I den bekjendte store **Polak**proces skal Generalfiskalen selv have anbraget paa Appellation.

Fra **Schweiz** hedder det, at Neuenburg har vedtaget at udrede det forlangte Bidrag af 300,000 Francs.

I **Nordamerika** skulde Congressen møde den 6te Decbr. Fra **Mexico** synes endnu ingen afgjørende Efterretninger. Staten **Atlixco** med Omegn var aldeles ødelagt ved Jordbælv den 23de October.

Befordringer.

18de Decbr. Underretsprætor Ole Mørch udnævnt til Stiftsoverretsprætor i Christianssand; Toldeasserer i Flekkefjord Ross til Overretsbetjent i Stavanger; Corpsmajor Vincent H. Sommerfeld til Oberstlieutenant og Chef for det Indberedte nationale Musketecorps under trondhjemske Brigade. 22de Decbr. Cand. theol. Martin Meyerd til Sognepræst til Loppen i Vestfæmken; Cand. theol. Hans Emil Dier sen til Sognepræst til Ornes i Vestfæmken; Cand. juris Nicolay Reinhold Müller til Underretsprætor i Trondhjems med flere Amter, Bopæl i eller ved Noraas; Secondlieutenant, Baron Finne Wedel-Jarlsberg til Premierlieutenant, og surnumerair Secondlieutenant Oluf Valeur til virkelig Secondlieutenant, — Begge i Marinen.

Torvepriser.

Smør 8½ β à 9 β pr. Mk., Drekjøb 3 à 4 β pr. Mk., Birkebrænde 2 Spd. 96 β pr. Favn, Ølber 8 à 9 Ort pr. Favn, Furre 9 Ort à 9 Ort 12 β pr. Favn, Poteter 30 à 32 β pr. Skjeppe, Talg 8½ à 9 β pr. Mk., Flest 4½ à 5 β pr. Mk., Æg 32 β pr. Snees.

Vind og Veir paa Bergens Rhed.

Datum.	Vind.	Veir.	Barometerstand.	Thermometerstand.
Jan. 1	S. O. flau og stille.	Klar Luft og Frost.	28° — 4° — 6½°	— 2½° Reaum.
2.	do.	do.	28° — 4° — 2½°	— 2° —
3.	S. frisk Brise.	TykLuftm. Sne&Regn	28° — 2° — 9½°	+ 1½° —
4.	S. S. V. Storm.	Tpk Luft og Regn.	28° — 2° — 5°	+ 5° —
5.	S. frisk Brise.	Overskyet.	28° — 1° — 5½°	+ 3½° —

Skibsefterretninger.

Indklarerede den 3die Januar 1848. M. C. Rasmussen af Bergen fra Namsen, 190 Td. Sild; T. Østvig af Bergen fra Molde, Furrestav; Joh. Nielsen af Bergen fra Christianssand, 80 Td. Sild & 300 Vg. Tørfisk; Hans Johnsen af Slæben fra Moss, 30,625 Pot. Kornbrændeviin; Niels Hansen af Slæben fra Moss, 42,500 Pot. Kornbrændeviin; Ole Andersen af Bergen fra Porsgrund, 1 Skpd. Stangjern. Den 4de og 5te Jan.: R. Rasmussen af Bergen fra Fiskeriet, 340 Td. Sild; N. N. Steenshovden af Bergen fra Fiskeriet, 262 Td. Sild; H. E. Poulsen „Emmy“ af Kjøbenhavn fra Kallundborg: 1175 Td. Sild, 30 Td. Ærter, 10 Td. Hvede, 40 Td. Malt, 150 Td. Rug, 24 Td. hele Gryn.

Udklarerede fra den 3die—5te Jan. Hans Kaarup fra Corsøer til Christianssand, Ballast; J. S. Helland fra Bergen til Lofoten, 400 Td. Salt; H. Eriksen af Bergen til Lofoten, 250 Td. Salt.